

[Hans Rasmussen.]

Det gaar ud paa at lovfæste noget, som adskillige Gange har gjort sig gældende. Man har i visse Tilfælde givet Politiet et lille Vink om at se igennem Fingre med Overholdelse af Restaurationernes Lukketid paa store Festdage. Det er blevet sagt mig, at da vi her i København for et Par Aars Tid siden fejrede Regeringsjubilæet, sagde Københavns Magistrat saadan underhaanden til Københavns Politie: Hør, den Aften lukker vi ikke Beværtningerne til sædvanlig Tid — og det tror jeg i Grunden, alle fandt rimeligt. Der kunde naturligvis nok være nogle, som fandt, det var forkert. Men nogen stor Opstandelse var der nu ikke i den Anledning; man syntes, det kunde være ganske rimeligt. Og nu søger vi her at lovfæste det ved at bestemme, at Politiet faar Bemyndigelse til ved saadanne ganske særlige Lejligheder som Nytaarsaften og en Valgaften at give Restauranterne Lov til at holde aabent ud over den sædvanlige Tid. Men Meningen er ikke, at det er noget, der skal anvendes ret ofte, det er en Tilladelse, der skal gives undtagelsesvis, f. Eks. ogsaa, som der staar i Bemærkningerne, ved Folkefester af almen Karakter.

Ved Ændringsforslagene under Nr. 19 og 20 er der foreslaaet indsat nogle nye Ord. Det drejer sig her om, hvorvidt man har skænket for berusede Personer. Der opstaar ofte Strid om, hvorvidt det nu ogsaa var berusede Personer, og man har tumlet meget med Ordene „kendelig berusede“ o. s. v. og med den ganske almindelige Vending „berusede Personer“. Nu er man i Udvalget sammen med Ministeren enedes om at bruge Udtrykket „Personer, der maa antages at være berusede“. Jeg anbefaler ogsaa, at denne Bestemmelse gennemføres.

Jeg kommer saa til Ændringsforslag Nr. 23 til § 37, hvor Ordet „kan“ skal erstattes med „skal“. Ogsaa deri ligger en Tilkendegivelse fra Udvalgets Side i Retning af at gøre Udtrykket klarere og skarpere. Lad mig i denne Forbindelse tilføje, at der ikke er stillet noget Ændringsforslag til § 38, men Meningen med denne Paragraf er, at Ordet „kan“ her ogsaa skal betyde „skal“ i alle de Tilfælde, hvor det ikke er praktisk umuligt at gennemføre det.

Jeg kommer dernæst til Ændringsforslag Nr. 26, der angaar Forsamlingsbygninger paa Landet. Der er nogle enkelte af disse, der har Beværtertiladelse, men man er nu blevet enig om, at naar den

gældende Tilladelse løber ud, skal det være Slut med den Slags Ting, saa skal Forsamlingshusene ryddes for Spiritus, saa vidt det overhovedet er gørligt, ingen Steder skal der mere i Forsamlingshusene kunne drives Beværtning med Spiritus. Jeg tror, man fra mange Sider vil være vel tjent med at komme bort fra det, som nu desværre enkelte Steder gør sig gældende, og som jeg har hørt omtale paa den Maade, at man siger: Ja, det er ikke saa hyggeligt, at en Kromand f. Eks. kan drive sin Forretning Dagen lang en Sommerdag, og saa kan han om Aftenen rykke over i Forsamlingshuset, hvor Ungdommen, som har dyrket Sport om Eftermiddagen, samles, og saa faar de sig en Portion Spiritus, og undertiden ender det med, at der opstaar Slagsmaal og sker andre uheldige Ting. Vi ønsker at rydde Forsamlingshusene for Spiritus, og jeg haaber, at Tinget vil følge os paa dette Punkt.

Der er i Udvalget talt, og ikke saa lidt, kan jeg godt sige, om Afholdsbeværtningerne. I den Oversigt, der i Betænkningen er givet over de Henvendelser, der er sket til Udvalget, er nævnt en Skrivelse, hvor der staar anført, at man har for mange Afholdsrestaurationer. Der er mange inden for Udvalget, der mener — jeg har den samme Opfattelse —, at vi vilde være vel tjent med nogle færre og saa lidt bedre. Naturligvis maa der gøre sig særlige Forhold gældende, f. Eks. paa Steder, hvor Sommertrafikken, Turisttrafikken spiller en stor Rolle, men der har man jo Adgang til at give Tilladelse for nogle Maaned, og det tror jeg ikke, der er saa megen Fare ved. Nej, der er noget andet, der er uheldigere. Det er de mange faste Afholdsrestaurationer. De skal jo konkurrere med hinanden; Muligheden for at bestaa og Muligheden for at skaffe sig en Fortjeneste er ikke saa forfærdelig stor. Det medfører, at man undertiden kommer ind paa at gaa paa Akkord med sin gode Samvittighed, og det er ikke heldigt.

Der var fra flere Sider i Udvalget Ønske om, at man skulde ligesom sortere dem, der søger at blive Afholdsværter, og vi har været saa langt ude, kan jeg sige, at vi ogsaa har tænkt paa at indføre en Bestemmelse om, at de, der faar en Afholdsrestaurant, skal erklære, at de afholder sig fra Brugen af stærke Drikke, saa længe som Adkomsten udøves. Men saadanne Højder af Soberhed har man alligevel ikke kunnet enes om eller ment, det danske Folk var i Stand til at bære for nærværende. Jeg sætter paa dette Omraade